

слова-та, стави се **ff**. На примѣръ: *Das Haus*, къща; *die Bosheit*, злина; *groß*, голѣмъ; *aufserhalb*, отъ отвѣнъ; и проч.

3.) Въ чисто-Нѣмски-тѣ слова, сложна-та буква **ch** *никога* не се стави въ нача-ло-то на едно слово, но само въ среда-та, или на края му; освенъ въ слова-та, земи отъ чюжды язицы; въ които **ch** се стави и въ нача-ло-то ѹмѣ. Н. п. *Christ*, Христіенинъ; *Chor*, хоръ, ликъ и проч. — Има впрочемъ едно слово, кое-то е чисто-Нѣмско, и се пише съ **ch** въ нача-ло-то му, но то се пише по погрѣшкѣ; защо-то коренно-то му слово, отъ кое-то произхожда, се пише съ **f** а не съ **ch** въ нача-ло-то. — Туѣ слово е *Chur*, въ слова-та: *Churfürst*, избиратель — князь; *Churhut*, избира-телна накрывка (шапка) и проч.; кое-то се произ-хожда отъ неправиленъ и недостаточенъ глаголъ *Küren* избирамъ а не *Chüren*.

4.) Звукъ **ай** се пише по Нѣмски по мно-гото съ **ei** и **ey** (виждь стр. 5). Н. п. *mein*, пей и проч. — Има впрочемъ нѣкои, ако и твърдѣ малко слова, въ които звукъ-тѣ **ай** се пише съ **ai**. Такива сѣ слава-та: *Hain*, дубрава; *Saich*, хайверъ; *Saie*, бѣлецъ, мѣрянинъ; *Mai*, май (мѣ-сяць); *Saite*, струна; *Waise*, сираче; *Main*, (рѣ-